

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2015 r. w Gliwicach

sprawy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne

przy udziale zainteresowanych J. R., G. R., R. P., A. P.

na skutek odwołań (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 25 marca 2013 r. **nr** (...)

z dnia 25 marca 2013 r. **nr** (...)

1. zmienia częściowo zaskarżoną decyzję z dnia 25 marca 2013 r. nr (...) w ten sposób, że stwierdza, iż do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne J. R. podlegającego ubezpieczeniom jako pracownik u płatnika składek (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, nie podlega wliczeniu przychód z tytułu umów o dzieło zawartych pomiędzy płatnikiem składek, a G. R. za okres:

- od maja 2007 r. do lipca 2007 r.

- od października 2007 r. do sierpnia 2009 r.

- od października 2009 r. do marca 2010 r.

- od maja 2010 r. do czerwca 2010 r.

- od sierpnia 2010 r. do września 2010 r.

- grudzień 2010 r.

- od lutego 2011 r. do czerwca 2011 r.

2. oddała odwołanie od powyższej decyzji w pozostałej części,
3. zmienia częściowo zaskarżoną decyzję z dnia 25 marca 2013 r. nr (...), w ten sposób, że do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne R. P., podlegającego ubezpieczeniom jako pracownik u płatnika składek (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nie podlega wliczeniu przychód z tytułu umowy o dzieło, zawartej pomiędzy płatnikiem składek, a A. P. za wrzesień 2010 r.,
4. oddała odwołanie od powyższej decyzji w pozostałej części.

(-) SSO Janina Kościelniak

VIII U 1231/13

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia 25 marca 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne J. R. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. w okresie od kwietnia 2007r. do lipca 2007r., od października 2007r. do kwietnia 2012r. kształtuje się w kwotach wymienionych szczegółowo w ww. decyzji. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że w trakcie kontroli organ rentowy ustalił, że w powyższych okresach płatnik składek deklarował składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne od błędnej podstawy wymiaru składek. Wobec niezłożenia przez płatnika składek korygujących raportów imiennych za J. R. do dnia wydania decyzji, organ rentowy z urzędu ustalił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne.

Następnie decyzją nr (...) z dnia 25 marca 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne R. P. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. za miesiąc wrzesień 2010r. kształtuje się w kwotach wymienionych szczegółowo w ww. decyzji. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że w trakcie kontroli organ rentowy ustalił, że w powyższym okresie płatnik składek deklarował składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne od błędnej podstawy wymiaru składek. Wobec niezłożenia przez płatnika składek korygujących raportów imiennych za R. P. do dnia wydania decyzji, organ rentowy z urzędu ustalił podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne.

Odwołania od powyższych decyzji wniósł płatnik składek - (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P.. Odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonych decyzji podnosząc w pierwszej kolejności, że organ rentowy w decyzji nie sprecyzował jakie świadczenia zwiększają podstawę wymiaru składek, wobec czego nie może on skonkretyzować swojego stanowiska. Opierając się jednak na przedmiocie kontroli ZUS skarżący zarzucił, że organ rentowy w sposób nieuprawniony zwiększył podstawę wymiaru składek. W jego ocenie brak jest podstaw do przyjęcia, że należy uwzględnić w podstawie wymiaru składek zatrudnionych pracowników wydatki poniesione przez pracodawcę z tytułu zapłaty firmie ubezpieczeniowej składek za ubezpieczanie pracowników zatrudnionych pod ziemią w kopalni. Odwołująca spółka wskazała, że obowiązek ubezpieczenia pracowników pracujących pod ziemią wynika wprost z przepisów i obciąża on pracodawcę. Nadto płatnik składek wypłacił tzw. bony towarowe i upominki barbórkowe za 2010r. z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Ponadto odwołujący wniósł o zawieszenie postępowania, z uwagi na toczące się postępowanie przed tut. Sądem w sprawie o sygn. VIII U 947/11, której przedmiotem jest ustalenie zaległości z tytułu składek wobec ZUS.

W odpowiedziach na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie i wskazał, że w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne nie uwzględniono przychodów osiągniętych przez J. R. i R. P. z tytułu kosztów opłacania przez zakład pracy składek z tytułu zawartej z dniem 1 marca 2008r. umowy grupowego ubezpieczenia na życie z (...) Spółka Akcyjna. Płatnik składek opłacał składki z tego tytułu w

całości z własnych środków. W związku z powyższym zdaniem organu rentowego opłacone przez spółkę raty polisy stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne. Nadto płatnik składek wypłacił tzw. upominki barbórkowe i bony towarowe z okazji świąt za 2010r. z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, gdzie zasadniczym kryterium uzasadniającym przyznawanie świadczeń był staż pracy, wobec czego brak podstaw do wyłączenia ich z podstawy naliczania składek na ubezpieczenia społeczne. Płatnik składek zawarł także umowy o dzieło z żonami ubezpieczonych – G. R. i A. P.. Umowy o dzieło były zawarte dla pozorów, a G. R. i A. P. nie wykonywały pracy i nie otrzymywały wynagrodzenia. Wynagrodzenie było w istocie wypłacane J. R. i R. P. i powinno zwiększać podstawę wymiaru składek na ich ubezpieczenia. Organ rentowy wniósł nadto o oddalenie wniosku odwołującej spółki o zawieszenie postępowania bowiem zdaniem ZUS sprawa o sygn. VIII U 947/11 tocząca się przed tut. Sądem nie pozostaje w związku z niniejszą sprawą i nie ma wpływu na jej rozstrzygnięcie.

Zainteresowani nie zajęli stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Płatnik składek jako pracodawca zawarł w dniu 29 lutego 2008r. z (...) Zakładem (...) na (...) Spółka Akcyjna w W. umowę grupowego ubezpieczenia na życie dla zatrudnionych przez niego pracowników. Zakres ubezpieczenia obejmuje między innymi: śmierć ubezpieczonego spowodowaną wypadkiem przy pracy, wypadkiem komunikacyjnym, śmierć małżonka, dziecka, trwały uszczerbek na zdrowiu spowodowany nieszczęśliwym wypadkiem, przy czym ochrona ubezpieczeniowa rozpoczęła się od dnia 1 marca 2008r. Umowa ubezpieczenia została zawarta na okres jednego roku z możliwością przedłużenia jej trwania. Pracodawca opłaca ubezpieczonym polisy ubezpieczeniowe na życie, których składki miesięczne wynoszą 49,90 zł za pracownika.

Na podstawie akt kontroli, w szczególności protokołu przesłuchania J. J., a także Prezesa Zarządu odwołującej spółki (...), Sąd ustalił, że składki na ubezpieczenie grupowe na życie zatrudnionych pracowników były opłacane w całości przez pracodawcę, pracownik nie pokrywał tej składki nawet w części. Odwołująca spółka opłaca składki od marca 2008r. do dnia dzisiejszego. Co miesiąc jest przygotowywana lista pracowników objętych ubezpieczeniem, jednakże liczba ta nie jest stała, a zmienia się w zależności od liczby zatrudnionych przez odwołującą spółkę pracowników.

W wykazie osób podlegających ubezpieczeniu grupowemu w (...) S.A. w okresie wskazanym w zaskarżonej decyzji znajdują się również nazwiska J. R. i R. P.. Wykaz ten został sporządzony w toku postępowania kontrolnego w oparciu o przedłożone przez płatnika składek dokumenty.

Nadto ustalono, że płatnik składek w grudniu 2010r. z okazji świąt i Barbórki wypłacił, na podstawie wniosku z dnia 2 grudnia 2010r., tzw. upominki barbórkowe i wydał bony towarowe za 2010r. Były one wypłacone z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych.

Z regulaminu Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych wynika, iż zasadniczym kryterium uzasadniającym przyznanie ww. świadczeń miała być sytuacja materialna.

Na podstawie akt kontroli, w szczególności protokołu przesłuchania Prezesa Zarządu odwołującej spółki - (...), Sąd ustalił, że podstawowym i jedynym kryterium przyznawania wysokości świadczeń był staż pracy u płatnika składek.

Żoną J. R. jest G. R.. W kwietniu 2007r. zawarła ona z (...) Sp. z o.o. umowę o dzieło. Przedmiotem umowy było przeprowadzenie inwentaryzacji, uporządkowania oraz zakwalifikowania do ewentualnego dalszego wykorzystania, elementów wyposażenia przejętego przez (...) -Centrum (...)

Sp. z o.o. w P. od syndyka masy upadłości innego podmiotu gospodarczego. Następnie po przeprowadzeniu powyższych czynności do umowy tej strony zawarły aneks, na mocy którego G. R. powierzono do wykonania prace związane z przygotowaniem do wydania pracownikom fizycznym kompletów odzieży roboczej i ochronnej. G. R. wystawiła rachunki. Posiadała ona kwalifikacje do wykonania dzieła – ma wykształcenie średnie i pracował wcześniej jako pracownik umysłowy. W okresie wykonywania umów o dzieło była już emerytką. Umowę o dzieło

G. R. wykonywała po godzinach pracy w budynkach należących do odwołującej spółki. Z przeprowadzonych prac inwentaryzacyjnych kwalifikacji sprzętu do dalszego użytku, sporządzała protokoły, które następnie przekazywała prezesowi zarządu odwołującej, osobiście lub za pośrednictwem męża. Wynagrodzenie było przelewane na wspólne konto bankowe małżonków R..

Z kolei żoną R. P. jest A. P.. Również i z nią odwołująca spółka zawarła we wrześniu 2010r. podobną umowę o dzieło wykonanie której wystawiła rachunek. Zaś należność za jej wykonanie została przekazana na konto bankowe.

Niezależnie od powyższego Sąd w oparciu o niekwestionowane przez strony, wyliczenie organu rentowego ustalił, że w wypadku zainteresowanego J. R. organ rentowy w ustaleniach stanowiących podstawę wydania zaskarżonej decyzji, powiększył podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, z tytułu wykonywania przez G. R., umowy o dzieło za miesiące od maja do lipca 2007r., od października 2007r. do sierpnia 2009r., października 2009r. do marca 2010r., od maja do czerwca 2010r., od sierpnia do września 2010r., za grudzień 2010r. i od lutego do czerwca 2011r. Z kolei w przypadku R. P., analogiczna sytuacja zachodziła w stosunku do podstaw wymiaru jego składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne za wrzesień 2010r.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dokumentację akt kontroli ZUS przeprowadzonej u płatnika składek, w szczególności o treść polisy (...) S.A. (karta 319-320), wykazy pracowników podlegających grupowemu ubezpieczeniu wraz z informacją o wysokości składki (karta 319-320) oraz na podstawie protokołu wyjaśnień Prezesa Zarządu odwołującej spółki- (...) składanych do protokołu w toku kontroli ZUS (karta 443-446) oraz J. J. (karta 423-426), wykaz osób otrzymujących bony towarowe (karta 2455-2457), zasady przyznawania bonów (karta 311-313), poczta w sprawie upominków barbórkowych (karta 447-461), regulamin Funduszu Świadczeń Socjalnych (karta 307-308). Dokumenty te nie były kwestionowane ani w toku postępowania kontrolnego, ani w toku postępowania przed Sądem. Ponadto stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań świadka M. G. oraz przesłuchania zainteresowanych G. R. i J. R. (nagranie z posiedzenia przed Sądem Rejonowym w Legnicy z dnia 5 czerwca 2014r. min. od 2.53 i nast.) a także wyjaśnień przedstawiciela odwołującej spółki (...) słuchanego w charakterze strony w sprawie VIII U 1407/13 (nagranie z rozprawy z dnia 10 października 2014r. min. od 7.27 i nast.).

Sąd ocenił powyższy materiał dowodowy jako kompletny i wiarygodny, a poprzez to mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie spór koncentrował się na przepisie § 2 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, zgodnie z którym podstawy wymiaru składek nie stanowią koszty opłacenia przez pracodawcę składek z tytułu zwartych umów ubezpieczenia na życie na rzecz pracowników.

Strona odwołująca stała na stanowisku, że brak jest podstaw do przyjęcia, że koszty składek na ubezpieczenie na życie pracowników, opłacane w całości przez pracodawcę, stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne zainteresowanych, natomiast ZUS ocenił, że opłacone przez Spółkę składki na polisy na życie pracowników należy uznać za ich przychód, a tym samym wliczyć je do podstawy składek na ubezpieczenia społeczne.

Wobec powyższego spór wymagał rozstrzygnięcia czy w niniejszej sprawie wydatki poniesione przez odwołującą spółkę jako płatnika składek z tytułu zawartych polis grupowego ubezpieczenia na życie pracowników odwołującego, stanowią przychód pracowników, a zatem czy stanowią podstawę do oskładkowania.

Płatnik nie kwestionował wykazu osób objętych ubezpieczeniem grupowym, faktu opłacania składek z tytułu grupowego ubezpieczenia na życie za J. R. i R. P. w sprawie, a także wysokości tej składki.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe pracowników stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 tej ustawy, czyli przychód w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jedn. Dz. U. z 2010r. Nr 51, poz. 307).

W myśl art. 12 ust. 1 tej ostatniej ustawy za przychody m.in. ze stosunku pracy uważa się wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

Na mocy art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2008r. Nr 164, poz. 1027 z późn. zm.) do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Stosowanie do treści art. 21 ustawy systemowej, określenie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek oraz wyłączeń z tej podstawy niektórych rodzajów przychodów pozostawiono ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego do uregulowania w drodze rozporządzenia.

Wskazać należy więc na uregulowania zawarte w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. Nr 161, poz. 1106 ze zm.). § 1 tego rozporządzenia powtarza zasadę wyrażoną w art. 18 ust. 1 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych. W § 2 zawarty jest natomiast katalog przychodów, które nie stanowią podstawy wymiaru składek.

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 32 powyższego rozporządzenia z podstawy wymiaru składek wyłączone są koszty opłacenia przez pracodawcę składek z tytułu zawartych lub odnowionych umów ubezpieczenia na życie na rzecz pracowników, dotyczących grup ryzyk 1 oraz 3-5 działu I wymienionego w załączniku do ustawy z dnia 28 lipca 1990r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 1996r. Nr 11, poz. 62 i z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 107, poz. 685, Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 139, poz. 934 oraz z 1998 r. Nr 115, poz. 1015), jeżeli umowy ubezpieczenia zostały zawarte lub odnowione przed dniem wejścia w życie ustawy o pracowniczych programach emerytalnych, a uprawnionym do otrzymania świadczenia nie jest pracodawca, jak również umowa ubezpieczenia w okresie przed osiągnięciem przez pracownika 60 lat albo wcześniejszym uzyskaniem przez niego uprawnień emerytalnych lub uprawnień do świadczeń rentowych z ubezpieczenia społecznego z tytułu niezdolności do pracy wyklucza: a) wypłatę kwoty stanowiącej wartość odstąpienia od umowy, b) możliwość zaciągania zobowiązań pod zastaw praw wynikających z umowy, c) wypłatę z tytułu dożycia wieku oznaczonego w umowie, jeżeli warunki umowy ubezpieczenia na życie są tak określone, że co najmniej połowa pracowników danego pracodawcy ma możliwość zostać objętą tym ubezpieczeniem, jednak do wysokości nie przekraczającej miesięcznie na osobę 7% bieżącej, przeciętnej miesięcznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, przypadającej na pracownika u danego pracodawcy.

Z kolei § 2 ust. 2 ww. rozporządzenia stanowi, iż wyłączeń z podstawy wymiaru składek, o których mowa w ust. 1 pkt 31 i 32, nie stosuje się do przychodów pracowników, którzy są uczestnikami programu emerytalnego prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 22 sierpnia 1997r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2001r. Nr 60, poz. 623), oraz do przychodów pracowników, którzy zostali objęci po dniu 21 września 2001r. ubezpieczeniem, o którym mowa w ust. 1 pkt 31 i 32, zaś § 2 ust. 3 rozporządzenia stanowi, że wyłączeń z podstawy wymiaru składek, o których mowa w ust. 1 pkt 31 i 32, nie stosuje się do przychodów pracowników uzyskanych po dniu 31 grudnia 2004r.

Analiza stanu faktycznego sprawy, w ocenie Sądu daje podstawę do przyjęcia stanowiska, że opłacenie przez pracodawcę składek z tytułu ubezpieczenia na życie w ramach zawartych umów grupowego ubezpieczenia stanowi przychód pracownika i w związku z powyższym podlega oskładkowaniu z tytułu ubezpieczeń społecznych.

Z przepisu z § 2 ust. 1 pkt 32 ww. rozporządzenia wynika bowiem, że wyłączenie z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne dotyczyło wyłącznie umów zawartych lub odnawianych przed dniem wejścia w życie ustawy o pracowniczych programach emerytalnych tj. przed dniem 1 kwietnia 1999r. Natomiast odwołująca spółka zawarła umowę grupowego ubezpieczenia na życie w dniu 1 marca 2008 r.

W grupowych umowach ubezpieczenia istnieje możliwość zmiany kręgu ubezpieczonych, a przede wszystkim możliwość przystąpienia do zwartej już umowy kolejnych ubezpieczonych. Przepis § 2 ust. 2 tego rozporządzenia umożliwia zwolnienie z oskładkowania kosztów opłacania przez pracodawcę składek z tytułu zawartych lub odnowionych przed 1 kwietnia 1999r., umów ubezpieczenia na życie, wyłącznie w stosunku do tych pracowników, którzy przystąpili do ubezpieczenia (objęci zostali ubezpieczeniem) do dnia 21 września 2001r. W konsekwencji przyjęć należy, że data 21 września 2001r. wynikająca z ust. 2 § 2 rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1998r. dotyczy wyłącznie przystąpienia pracownika do grupowej umowy ubezpieczenia (objęcia ubezpieczeniem), natomiast w stosunku do samych umów ubezpieczenia istotne znaczenie ma data jej zawarcia lub odnowienia. (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2010r. II UK 132/10).

Zgodnie również z ust. 3 § 2 rozporządzenia, od 31 grudnia 2004r. wyłączeń z podstawy wymiaru składek, o których mowa w ust. 1 pkt 32, nie stosuje się do przychodów pracowników uzyskanych po tej dacie.

Zatrudnieni pracownicy zostali objęci grupowym ubezpieczeniem na życie po dniu 21 września 2001r. oraz po 31 grudnia 2004r., a tym samym koszty składek na ubezpieczenie na życie pracowników stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, brak bowiem podstaw do wyłączenia z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, składek opłaconych przez pracodawcę za pracowników tytułem rat polis na życie.

Odnośnie zasadności wliczenia do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne kosztów opłacenia składek przez odwołującą Spółkę z tytułu umów ubezpieczenia na życie, Sąd uznał, że składki te zaliczyć należy do katalogu „innych nieodpłatnych świadczeń” w rozumieniu art. 12 ust. ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Każda składka co do zasady wpłacana jest przez pracodawcę na rzecz pracownika i tym samym stanowi jego przychód.

Reasumując, nie zaszyły przesłanki do wyłączenia opłaconych kwot z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, bowiem umowa ubezpieczenia na życie została zawarta po dniu 1 kwietnia 1999r. Tym samym opłacone przez skarżącą Spółkę składki na polisy na życie pracowników należy uznać za ich przychód, a tym samym podstawę składek na ubezpieczenia społeczne.

Wprawdzie zaskarżone decyzje faktycznie nie wskazują jakie świadczenia otrzymane przez pracowników zatrudnionych przez odwołującą spółkę zwiększają podstawę wymiaru ich składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, to jednak strona odwołująca z uwagi na przedmiot kontroli ZUS-u miała świadomość, co jest przedmiotem decyzji, odnosząc się do nich krótko w odwołaniu, zastrzegając sobie jednak prawo do powoływania nowych twierdzeń i dowodów w toku postępowania. Organ rentowy ustosunkowując się do odwołań wyczerpująco omówił przedmiot zaskarżonych decyzji z powołaniem się na ustalony w toku kontroli stan faktyczny i przepisy prawne. Skarżąca spółka miała więc możliwość zapoznania się ze szczegółowym stanowiskiem organu rentowego i ustosunkowania się do niego.

W sprawie nie ma również zastosowania, na co zwrócił uwagę organ rentowy, wyłączenie z art. 24 ust 5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o pracowniczych programach emerytalnych, zgodnie z którym składka podstawowa opłacana w ramach programów działających na podstawie tej ustawy nie jest wliczana do wynagrodzenia stanowiącego podstawę ustalenia obowiązkowych składek na ubezpieczenia społeczne. Program w oparciu, o które prowadzone były ubezpieczenia grupowe na życie pracowników odwołującej spółki, nie jest wpisany do rejestru programów

prowadzanych zgodnie z powyższą ustawą i wydatki na grupowe ubezpieczenia pracowników na życie nie podlegają tej ustawie, co w konsekwencji powoduje brak podstaw do wyłączenia ich z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

Nadto z ustalonego stanu faktycznego wynika, że upominki barbórkowe i bony towarowe były wypłacane z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, a nie na podstawie przepisów szczególnych - kart branżowych lub układów zbiorowych pracy.

Sąd stoi na stanowisku, iż przyznawanie ulgowych świadczeń i wysokość dopłat z funduszu powinno być uzależnione od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby korzystającej z funduszu. Przy ocenie sytuacji materialnej pracownika należy brać pod uwagę dochody pracownika, a także dochody członków rodziny, pozostających we wspólnym gospodarstwie z pracownikiem.

Artykuł 8 ust. 1 ustawy z dnia 4 marca 1994r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 1996r. Nr 70, poz. 335 ze zm.) wyraźnie powiązał zasady korzystania z ulgowych usług i świadczeń z sytuacją życiową, rodzinną i materialną osób uprawnionych. Jest to tzw. kryterium socjalne. Sprzeczne z ustawą jest więc wydatkowanie środków funduszu niezgodnie z zasadą ich przyznawania według kryterium socjalnego, to jest kryterium uzależniającego przyznawanie ulgowych usług i świadczeń wyłącznie od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z funduszu.

W przedmiotowej sprawie Spółka wypłaciła upominek barbórkowy i wydała bony towarowe ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, a jedynym kryterium przyznawania wysokości świadczenia był staż pracy u płatnika składek. W tej sytuacji, zdaniem Sądu upominek barbórkowy i bony towarowe nie podlegają wyłączeniu, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 27 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. z dnia 29 grudnia 1998r. Nr 161, poz.1106 ze zm.) i stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym.

W ocenie Sądu brak podstaw do uwzględnienia w podstawie wymiaru składek za J. R. i R. P. kwot uzyskanych z tytułu umów o dzieło zawartych z G. R. i A. P.. Postępowanie dowodowe wykazało, że umowy o dzieło nie były zawarte dla pozorów w rozumieniu art. 83 § 1 k.c. i nie są dotknięte innymi wadami powodującymi ich nieważność. G. R. i A. P. zobowiązały się do wykonania dzieła i je wykonały. (...) Sp. z o.o. wypłaciła wynagrodzenie. Fakt wykonywania umów o dzieło potwierdziła G. R. i jej mąż J. R.. Ich wyjaśnienia są szczegółowe – zwłaszcza złożone zarówno przed organem rentowym, jak i przed Sądem. Zainteresowani podali, że w budynkach należących do odwołującej wykonywała ona prace inwentaryzacyjne i klasyfikujące przydatność wyposażenia, a w dalszym okresie przygotowywała komplety odzieży roboczej i ochronnej, w celu ich wydania dla pracowników dołowych odwołującej. W twierdzeniach swoich zainteresowani byli konsekwentni, ich zeznania potwierdził A. K.. Przesłuchania innych osób, które zawarły umowy o dzieło, a faktycznie nie wykonywały żadnej pracy na rzecz (...) Sp. z o.o. nie wykazują, że także G. R. i A. P. nie wykonywały umów o dzieło. Żadna z przesłuchanych osób nie odnosiła się do wykonywania umów o dzieło przez G. R. i A. P., ale składały one zeznania co do umów łączących je z odwołującą. Fakt niewykonywania umowy przez inne osoby nie przesądza, że umowy takiej nie wykonywały G. R. i A. P.. Co do M. G. to w postępowaniu sądowym przesłuchana w charakterze świadka podała, że organ rentowy źle zrozumiał jej wypowiedź, że umowy o dzieło były fikcyjne. Świadek miała na myśli, że nie mogła kontrolować wykonywania umów o dzieło bo wykonywane one były po jej godzinach pracy lub w domu. Nadto sprawa każdego zainteresowanego wymaga oddzielnej analizy i ogólne zeznania M. G. nie mogą stanowić podstawy do ustalenia, że konkretnie G. R. i A. P. zawarły umowy o dzieło fikcyjnie. W tej sytuacji brak podstawy prawnej do uwzględnienia w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia za R. P. kwot uzyskanych przez A. P. z tytułu umowy o dzieło i składek na ubezpieczenia za J. R. kwot uzyskanych przez G. R. z tytułu umów o dzieło.

Sąd uznał także, iż brak jest podstaw do zawieszenia niniejszego postępowania. Postępowanie toczące się przed tut. Sądem pod sygnaturą VIII U 947/11, z uwagi na które niniejsze postępowanie miałyby zostać zawieszony, dotyczy odwołania od decyzji określającej stan zadłużenia płatnika składek, ustalony w oparciu o zaewidencjonowany na koncie płatnika na dzień wydania decyzji. Rozstrzygnięcie w tej sprawie i ustalony stan zadłużenia na dzień wydania

decyzji nie ma wpływu na niniejsze postępowanie, bowiem konieczność ewentualnej korekty stanu zadłużenia nie rzutuje na prawidłowość wydanej decyzji określającej stan zadłużenia, a ponadto biorąc pod uwagę deklaratoryjny charakter decyzji określającej stan zadłużenia, nie ma przeszkód do zmiany stanu zadłużenia w razie ujawnienia się okoliczności rzutujących na stan zaległości.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. uwzględnił odwołanie dotyczące uwzględnienia w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia za R. P. kwot uzyskanych przez A. P. z tytułu umowy o dzieło i składek na ubezpieczenia za J. R. kwot uzyskanych przez G. R. z tytułu umów o dzieło.

Odwołanie dotyczące uwzględnienia w podstawie wymiaru składek wartości składek ubezpieczeniowych i upominku barbórkowego i bonów świątecznych zostało oddalone na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.